

[Aksel Larsen.]

findes, altid se, hvor meget strålerne har virket, og se, hvilken behandling man skal give dem. Endelig forkynder han, at der er færdigudarbejdede planer om, at alle husstande skal udfylde et spørgeskema om, hvor husstandens medlemmer plejer at opholde sig på alle tider af døgnet; så ved de eventuelle retningskolonner besked, og, siger hr. dr. med. Børge Christensen, levende og døde vil under alle omstændigheder blive fundet.

Det er altså regeringens trost til befolkningen: hvis der falder en atombombe, vil ligene under alle omstændigheder blive fundet. Det er regeringens repræsentant på dette område, der har talt og har sagt, hvad man i regeringen og regeringskredse beskæftiger sig med for, som man kalder det, at beskytte befolkningen mod atomkrigens rædsler. Heroverfor må det være tilladt at sige, at den eneste absolut effektive beskyttelse ville være at forhindre, at der kom en krig, eller i det mindste forhindre, at atombomben blev anvendt, og det, regeringen burde koncentrere sig om, var at medvirke til et sådant internationalt atombombeforbud og til en destruktion af alle eksisterende atombombelagre samt iøvrigt at hidføre en fredelig afspænding i verden. Men det vil regeringen ikke. Den går ind i en militæralliance, den gennemfører oprustning, og så sætter den forsvarsstyrelsen og dens medicinske konsulenter i gang med at finde en ordening, så ligene under alle omstændigheder bliver fundet. Ja, her har man i en nøddeskal forskellen mellem regeringens og rigsdagsflertallets politik og synspunkter på den ene side og kommunisternes og fredsvennernes synspunkter på den anden side. Kommunisterne er af den opfattelse, at det, det drejer sig om, er at lægge Danmarks lod i vægtskålen for at bevare freden og for at forhindre, at atomkrigens rædsler slippes løs over menneskeheden. Vi mener, det kan man gøre dels ved, at man ikke svækker, men styrker De Forenede Nationer; det kan man gøre ved, at Danmark går ind for et atombombeforbud, og det kan man gøre ved, at Danmark bryder med hele den atlantiske militæralliancepolitik. Derfor er det, vi kommunister har som hovedparole: Danmark ud af Atlantpagten, amerikanerne ud af Danmark.

Viggo Stareke: Udenrigspolitik er vigtigere end indenrigspolitik, men den ydre og indre politik hænger sammen. Det er for en stor del staternes indre fejl, som skaber spændingerne og medfører de ydre konsekvenser. De enkelte staters afspærringspolitik gen-

nem toldtariffer, restriktioner, indførselsforbud og udførselsforbud har været en hovedårsag til forgiftningen af den internationale atmosfære; og de indre sociale uretfærdigheder og jordmonopoler, toldmonopoler, pantsætningspolitikken, den offentlige gæld og de vældige skatter på den jævne befolknings arbejde, bolig, forbrug og sparsommelighed, alt det har skabt så farlige indre sociale spændinger, at det har givet grobund både for socialisme og kommunisme; og dette har vigtige internationale konsekvenser. De udenrigspolitiske spørgsmål har Danmark destoværet kun ringe indflydelse på, men de indenrigspolitiske spørgsmål har vi en meget stor indflydelse på. Dem er vi i stand til at løse på de områder, som ligger inden for vor rækkevidde, og vi har efter vort skøn en pligt dertil, for det første for vor egen skyld og dernæst, fordi det er det vigtigste bidrag, Danmark kan yde til løsningen af de internationale spændinger. Vi har gennemlevet to verdenskrige, og vi troede egentlig, at vi stod ved slutningen af den anden, men menneskene begynder at frygte, at vi snarere står ved begyndelsen af den tredje, og det slægtled, der lever nu, vil i de kommende ti år se verdens og måske menneskehedens skæbne afgjort. Under disse forhold er det ganske forunderligt, at så mange små problemer og love kan blive ved med at optage folks interesse og beskæftige det høje ting.

Jeg har egentlig lyst til at spørge den højtærede statsminister, om der ikke kunne gives et skøn over, hvor mange af de love, der er vedtaget i denne samling, befolkningen egentlig ville savne, hvis de ikke var blevet vedtaget. Det er utroligt, at den vestlige verden stadig mener at have råd til den mest unødvendige luksus af alle, nemlig dårlige regeringer, der skaber fattigdom. Vi har simpelthen ikke råd til fattigdom, hvis man må sige det sådan. Det er det proletariat i samfundene, som den gamle konservatisme og den gamle pseudo-liberalisme har skabt, der har givet grobund for socialismen og kommunismen, og socialismen og kommunismen repræsenterer en endnu stærkere trusel mod friheden, mod kulturen og mod retfærdigheden. Med Atlanterhavspagten er der i den vestlige verden skabt en solidarisk sammenslutning af den vestlige verdens demokratier. Det er af den største betydning, at den tid, som Atlanterhavspagten måske giver os, benyttes til at fjerne så mange som muligt af de indre spændinger, der gør den vestlige verden svag og er med til at forøge de internationale farer. Desværre synes den